

Hồi 52

Thuyết Phục Minh Chủ

Vầng trăng như ngọc, rạng rỡ chiếu xuống rừng đêm...
Tùng mỗm đá nhô lên phản chiếu ánh trăng lấp lánh trong sương mù lãnh đăng, tạo cho rừng núi một vẻ đẹp cực kỳ u nhã.

Nhưng Tần Quan Vũ không còn lòng dạ nào để thưởng thức quang cảnh đẹp tuyệt vời đó nữa. Bao nhiêu chuyện phức tạp đang rối bời trong lòng chàng.

Thật là lạ, mình có thể làm minh chủ Đồng Minh ư?

Hay là mình đang nằm mộng?

Đáng lý ra, phải để Tam Quốc miếu chủ, một tôn chủ trong ba nơi cấm địa võ lâm, đảm nhận cương vị minh chủ Đồng Minh thì mới hợp tình hợp lý chứ?

Huống chi, bên cạnh đó còn có Võ Lâm Đệ Nhất Gia.

Không sai, chàng tuy là bang chủ Cái Bang, nhưng đó chỉ là do sự ngẫu nhiên mà thôi, đâu phải do chính tài trí của chàng mà đạt được?

Hơn nữa, Đồng Minh có cả Tam Quốc miếu và Võ Lâm Đệ Nhất Gia gia nhập, thì dù thế nào đi nữa, chàng cũng không xứng đáng làm minh chủ...

Tần Quan Vũ vội thành khẩn vòng tay nói:

- Tiểu sinh tự thấy mình không có tài đức gì, nên khó lòng đảm trách cương vị minh chủ của Đồng Minh. Việc đó đáng lý ra nên để Tam Quốc miếu hay Võ Lâm Đệ Nhất Gia đảm nhiệm mới phải.

Người của Tam Quốc miếu lên tiếng:

- Thế nào, thiếu hiệp định đề cao bọn lão phu đây à?

Thượng Quan Bằng cũng lên tiếng:

- Tần thiếu hiệp, lão phu có chút chuyện muốn hỏi.

- Xin tiền bối cứ hỏi.

- Đứng trước cuộc chiến chính tà hiện nay, có phải bất cứ ai hễ có chút nhiệt huyết nào cũng đều phải vì chính nghĩa mà góp một phần sức lực?

- Đúng thế, đó là lẽ đương nhiên.

- Và có phải thời đại huy hoàng của thất đại môn phái đã làm cho người ta ngưỡng mộ một thời không?

- Quả đúng như thế!

- Nhưng hiện nay, nhân tài các phái đều điều tàn, danh dự mất mát... vậy, với việc thành lập Đồng Minh, phải chăng đó là một việc tất yếu?

- Không những là tất yếu, mà còn là cần kíp nữa.

- Không sai, và khi tổ chức Đồng Minh, tất nhiên là phải có mình chủ chứ?

- Điều đó là tất nhiên, nếu không thì chúng ta sẽ giống như rắn không đầu.

Tiếng của Thượng Quan Bằng vẫn đều đều:

- Tất cả đều là lý lẽ chính đáng. Hễ là người có chút ít kiến thức đều biết như thế là phải. Vậy không biết Tần thiếu hiệp có dám vì chính nghĩa mà hy sinh tính mạng của mình hay không?

Tần Quan Vũ khảng khái trả lời:

- Chỉ cần Tần Quan Vũ này còn chút hơi thở thì nhất định sẽ quét sạch tà ma, đâu lại có chuyện tham sinh úy tử?

Người của Tam Quốc miếu xen vào:

- Quả là một lời nói đầy khí phách!

Thượng Quan Bằng nói tiếp:

- Nghĩa là Tần thiếu hiệp tình nguyện gia nhập Đồng Minh?

Suy nghĩ hồi lâu, Tần Quan Vũ trả lời:

- Nếu nhị vị tiền bối không cho tiểu sinh là tài sơ lực bạc thì tiểu sinh nguyện sẽ dốc hết sức mình.

Thượng Quan Bằng nói:

- Hay lắm, Tần thiếu hiệp đã tường tận ý nghĩa của việc tổ chức Đồng Minh, đoàn kết là một lực lượng đáng kiêng dè.

- Đúng thế!

- Nhưng trong một tổ chức, ngoài việc quy tụ nhân tài, thì cũng cần phải có một bậc hiền minh chủ làm đầu não.

Tần Quan Vũ vội nói:

- Vì thế nên tiểu sinh mới nói...

Thượng Quan Bằng ngắt lời:

- Tần thiếu hiệp đã biết rõ rằng giang hồ hiểm ác, võ lâm mưu kế đa đoan... Thật khó mà tưởng tượng được sẽ có biết bao trận ác đấu khó mà tránh được...

Người của Tam Quốc miếu xen vào:

- Mưu kế đa đoan... hà, phải nói là cực kỳ thâm độc...

Thượng Quan Bằng nói:

- Chẳng hạn như là bản Trang, không ai biết rõ nó tọa lạc ở đâu, đó cũng gọi là bí ẩn. Thế mà Liên minh vẫn gửi thư tới được. Tần thiếu hiệp có biết ai làm việc đó chẳng?

- Phải chăng là kẻ đã giả mạo gia phụ?

- Hà... Tần thiếu hiệp nói thế thì lão phu mới dám xác nhận chắc chắn việc đó... Âm mưu của bọn chúng quả thật khiến người ta phải run sợ.

Người của Tam Quốc miếu lại lên tiếng:

- Chẳng riêng gì Võ Lâm Đệ Nhất Gia, mà luôn cả bản miếu nữa chứ. Từ trước tới nay, ngoài người của bản miếu ra, không một ai ra vào được, thế mà chúng cũng vẫn trao được thư mời đến tận nơi.

Thượng Quan Bằng nói:

- Bọn gian tế đó chính là mối họa diệt vong của chúng ta.

- Và cũng là một sự sỉ nhục!

Thượng Quan Bằng kéo câu chuyện lại chính đề:

- Để đối phó với bọn chúng, Đồng Minh cần phải có một minh chủ trí tuệ siêu quần và đảm lược hơn người...

Tần Quan Vũ tiếp:

- Đúng như thế!

- Nhưng phóng mắt khắp võ lâm ngày nay, thật khó mà tìm ra được một nhân tài như thế. Chỉ có một người duy nhất phù hợp với những điều trên, và người đó chính là Tần thiếu hiệp.

Tần Quan Vũ hốt hoảng nói:

- Tiền bối dạy quá lời...

- Ta không quá lời chút nào đâu, thiếu hiệp muốn gác chuyện này ngoài tai, để cho ác đạo tha hồ hoành hành ư?

- Tiểu sinh không có ý như thế.

Người của Tam Quốc miếu nói:

- Ta tán thành việc Tần thiếu hiệp đảm nhận cương vị mình chủ. Hãy thử nghĩ xem, trong Vũ Nội Cửu Kỳ, chúng ta đã chiếm được ba rồi. Nay nhé, thiếu hiệp là đệ nhất kỳ, lệnh tôn tức Hộ Hoa Sứ Giả Tuần Thư Sinh là nhị kỳ, thủ lĩnh của Cái Bang tam lão tức Kiếm Hải Trúc Trượng Thiên Tử Cái là tam kỳ... à... à... đến rồi đó à? Thiên Tử Cái, xin chào.

- Phế ngôn! Ai là Thiên Tử Cái? Mười năm trước lão phu đã thề là sẽ không uống thêm một giọt rượu nào nữa đó nhé.

Theo sau câu nói là một bóng nhân ảnh đáp xuống bên cạnh Tần Quan Vũ và lên tiếng hỏi chàng:

- Hiền đệ, xảy ra chuyện gì thế?

Đối với vị sư thúc này, Tần Quan Vũ hết sức cảm kích và kính phục, nay thấy ông lúc nào cũng quan tâm đến mình thì chàng lại càng thương mến hơn trước. Khi nghe ông hỏi thì chàng cung kính trả lời:

- Tiểu đệ đang trò chuyện với hai vị tiền bối...

- Trò chuyện tất nhiên là không có gì đáng ngại, nhưng đường đường là một vị bang chủ, hiền đệ đừng quá khiêm nhường mà dẫn đến thái độ rụt rè...

Và Bất Tử Lão Cái nghiêm giọng nói tiếp:

- Hiền đệ, đối với việc tổ chức Đồng Minh thì sư thúc rất tán thành, hãy nhận lời đảm nhiệm chức vụ mình chủ đi.

- Sư thúc, điều ấy... điều ấy...

- Đừng có điều ấy, điều kia gì cả. Hiền điệt là Chí Tôn bảo chủ, kiêm chức bang chủ Cái Bang, và bây giờ lại trở thành minh chủ của Đồng Minh để đối kháng với Liên minh, đây quả là một vinh dự không còn gì sánh bằng.

Thượng Quan Bằng tiếp lời:

- Tần thiếu hiệp, cung kính không bằng phụng mệnh nhé!

Người của Tam Quốc miếu cũng thêm vào:

- Bằng vào nghị lực của Tần thiếu hiệp, sao lại còn do dự chứ?

Biết không còn cách nào hơn, Tần Quan Vũ đành thu hết can đảm rồi đáp lời:

- Vậy thì tại hạ xin tuân mệnh, nhưng mong chư vị...

Tần Quan Vũ chưa kịp nói dứt thì một bóng nhân ảnh lao xuống, gió phất phơ tà áo màu sắc lung linh, kèm theo giọng nói vang rền:

- Lão phu là Kỳ Trang Di Phục Quái Ảnh Khách, xin dốc tận nhân lực của Võ Lâm Đệ Nhất Gia để ủng hộ minh chủ.

Tiếp theo đó, một đạo bạch quang từ phía khác cũng phóng xuống, và lên tiếng:

- Bội Cung Xà Ảnh Thần Bí Nhân xin hộ trì minh chủ với tất cả những gì sẵn có của Tam Quốc miếu.

Tần Quan Vũ vội vòng tay:

- Mong ân hiệp trợ của chư vị tiền bối!

Bất Tử Lão Cái bước lên, trình trọng nói:

- Bây giờ chúng ta nên đặt lại vấn đề chính, tức là chương trình hành sự từ nay về sau...

Quái Ảnh Khách Thượng Quan Bằng gật đầu nói:

- Đúng thế, chúng ta nên bàn trước ngày thành lập Đồng Minh và công bố với võ lâm.

Tần Quan Vũ nói:

- Thành lập ngay tức khắc.

Quái Ảnh Khách và Thần Bí Nhân hơi bắn khoắn, không nói gì...

Biết rõ tâm trạng của người sư điệt, Bất Tử Lão Cái mỉm cười nói:

- Tuy gấp, nhưng cũng cần định trước một nguyên tắc.

Tần Quan Vũ gật đầu:

- Theo ý tiểu sinh thì sở dĩ Ngọc Thường Nga dám bày Tử Vong Yến Hội với mục đích tiêu diệt các phái là vì có Liên minh làm hậu thuẫn, nên y thị không còn sợ gì ai nữa cả.

Mọi người đều gật đầu đồng ý.

Tần Quan Vũ nói tiếp:

- Nếu Đồng Minh không tuyên bố thành lập ngay tức khắc, thì bọn chúng do chẳng có gì phải kiêng dè nên sẽ mặc tình hành động theo ý chúng, và việc đó sẽ gieo rắc sự kinh hoàng cho khắp võ lâm thiên hạ...

Vừa nghe lời này, cả ba vị cao thủ trong Bát Kỳ đều kêu khẽ lên một tiếng kinh ngạc. Họ tỏ vẻ hết sức khâm phục ý kiến của Tần Quan Vũ.

Và chàng lại hỏi thêm:

- Vì lẽ đó, tiểu sinh nghĩ nên lập tức công bố với võ lâm, nhưng cần có khẩu hiệu nêu ra để làm mục tiêu hành sự cho Đồng Minh, chư vị thấy thế có nên chăng?

Thần Bí Nhân nói ngay:

- Khẩu hiệu thứ nhất là "Đồng Minh sẽ đập bằng Quỷ Huyết".

Quái Khách tiếp lời:

- Thứ hai là "Thề quyết nghiền nát dục vọng thôn tính võ lâm của Liên minh".

Bất Tử Lão Cái cũng nói lời:

- Và thứ ba là "Trong ngày Tử Vong Yến Hội, Đồng Minh sẽ quyết trừ khử Ngọc Thường Nga"... không, Tâm Lăng Thần Trì, trừ khử yêu nữ ác độc ấy, thu hồi Chí Tôn bảo.

Tần Quan Vũ gật đầu:

- Hay lắm, và nên cấp tốc thành lập Đồng Minh, công bố ba khẩu hiệu ấy với võ lâm.

Rồi chàng thoáng hơi ngưng lại, rồi mới tiếp:

- Một việc quan trọng khác là trước kỳ Tử Vong Yến Hội hai ngày, các thành viên của Đồng Minh chúng ta nên tuyển ra hai mươi cao thủ tinh anh, chịu sự chỉ huy của Bất Tử sư thúc, tiến vào đánh úp Hạ Hầu viên...

Thần Bí Nhân chợt nghiêng tai nghe ngóng rồi khẽ nhích sát đến gần mọi người, rồi thấp giọng:

- Có người tới, chúng ta hãy tạm lánh mặt để một mình Tần thiếu hiệp ở lại đây thôi.

Bất Tử Lão Cái và Quái Ảnh Khách dường như cũng vừa phát hiện ra điều đó, cả ba người vội vàng nhún mình nhảy lên tàng cây, lẩn vào bóng tối...

- o O o -

<http://www.nhanmonquan.com>